

Zagreb, 05. rujna 2013.

Poštovana potpredsjednica Reding,

zahvaljujem Vam na pismu od 4. rujna 2013. godine. Iznenađen sam Vašim najavama da ćete predložiti Komisiji moguće aktiviranje zaštitnih mjera iz članka 39. Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji.

*Najprije, da bi uopće došla u obzir primjena članka 39. Ugovora o pristupanju mora se raditi o ozbiljnim nedostacima u prenošenju ili stanju provedbe *acquisa*.*

*U konkretnom slučaju, Republika Hrvatska, ne samo da izvršava Europski uhidbeni nalog, već je preuzeila obvezu uskladiti Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije. Štoviše, uputili smo Vam i jasno definiran vremenski redoslijed u kojem će se zakonske izmjene izraditi, donijeti u Saboru i stupiti na snagu. Dakle, u svrhu usklađenja s *acquisom*, poduzeli smo sve radnje koje smo smatrali potrebnim, ali i koje ste Vi od nas tražili.*

Međutim, pored ovog postoji i jedno puno značajnije pitanje vezano uz najavu mogućnosti primjene članka 39. Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, a tiče se različitog tretmana država članica u identičnim pravnim situacijama. Kao što Vam je poznato, dvije države članice, Slovenija i Češka su također bile unije vremensko ograničenje primjene Europskog uhidbenog naloga, iako to nisu dogovorile u svojim pristupnim pregovorima. Ugovor o pristupanju za te dvije države je u zaštitnoj odredbi, dakle u članku 39., identičan onom u Ugovoru o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji.

*Obje zemlje, podsjećam, uvele su vremensko ograničenje primjene Europskog uhidbenog naloga 2004. godine. Republika Slovenija provela je usklađenje s *acquisom* u listopadu 2007. godine koje je stupilo na snagu u veljači 2008. godine. Češka Republika izvršila je zakonsku promjenu u svrhu usklađenja tek u ožujku 2013. godine, s tim da ta promjena stupa na snagu 1. siječnja 2014. godine.*

*Nj.E. gđa Viviane Reding
Potpredsjednica Europske komisije
Pravosuđe, temeljna prava i građanstvo*

Komisija je za primjenu zaštitne odredbe iz njihovih pristupnih ugovora imala trogodišnju nadležnost i ovlasti prema tim državama članicama, kakve danas ima u odnosu na Republiku Hrvatsku, ali nije primjenila navedenu zaštitnu odredbu, iako se neusklađenost kod Slovenije protezala više od tri godine, a kod Češke gotovo deset godina.

Polazeći od načela jednakog pristupa državama članicama i vjerodostojnosti Komisije, jedini logični zaključak zašto Komisija nije aktivirala odredbu članka 39. Ugovora o pristupanju u slučaju Slovenije i Češke, jest da nije bilo ozbiljnih nedostataka prenošenja pravne stečevine. Stoga je jasno da u slučaju Republike Hrvatske također nema ozbiljnih nedostataka u prenošenju pravne stečevine.

Zbog svega navedenog, žalimo zbog Vaše namjere da Komisiji predložite razmatranje aktiviranja članka 39. Ugovora o pristupanju, osobito u svjetlu hrvatske odluke o žurnoj promjeni sporne odredbe Zakona, definiranju jasnih rokova u kojima će to biti napravljeno te očito različitog postupanja prema državama članicama. Takav stav ne možemo smatrati pravičnim.

Uz izraze poštovanja,

Orsat Miljenić